

יזכור

אֱלֹהֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי, אֹר הָיָה בְּמַעֲוֹנָנוּ, אֹר גְּדוֹל וְטָהוֹר.
חַיִּים נְתַתָּ לָנוּ, שְׁתַּף הָיִיתָ לָנוּ בְּמַעֲשֵׂה הַבְּרִיאָה שֶׁבְּרָאנוּ. וְהִנֵּה אֵינָנוּ.

שַׁבַּת מְשׁוֹשׁ לְבָנוּ. נְהַפֵּךְ לְאַבֵּל מְחֹלְלוֹ. (איכה ה. טו)

זוֹכְרִים אָנוּ בְּכִי רֵאשׁוֹן, חֵיוֹךְ רֵאשׁוֹן, מִיְלּוֹת רֵאשׁוּת וְצַעֲדֵי בְּרֵאשׁוּת. זוֹכְרִים אָנוּ פְּקֻדוֹן שְׁנַתָּן בְּיָדֵינוּ וְנִלְקַח
בְּטַהֲרָתוֹ. אֵת הָאֹר שֶׁהָיָה עִמָּנוּ אֲסַפְתָּ לְמַעַן קִדְשָׁךְ,

אֵת הַתֵּם שֶׁמֵּרַתָּ תַּחַת כְּנָפֵי שְׁכַנְתָּךְ, אֵת יָפִי בְּרִיאָתְךָ כַּנְּסֵת אֵל חִיקָךְ.

וְאָנוּ נוֹתְרָנוּ בְּעוֹלָמְךָ הַשְּׁבוּר. רְצוּצִים וְשְׁבוּרִים אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ, מְלֵאֵי חֶרוֹן וְכַעַס,

אֵין אוֹנִים וְיַחְוִישֵׁת חֲדָלוֹן. מָה נֹאמֵר וְאֵיכָה נִצְדִיקְךָ, מָה נִיחַל וּמָה נִתְפַּלֵּל.

וּבְכָל זֹאת אוֹזְרִים אָנוּ כַּח וְקוֹרְאִים מִמַּעַמְקֵי מִצְרָנוּ:

יְהִי רְצוֹן, שְׁכָשֶׁם שֶׁנִּטְלָתָ חַיִּים תַּתֵּן חַיִּים, כְּשֶׁם שֶׁאֲסַפְתָּ אֵת בְּנֵינוּ/בְּתֵינוּ אֵלֶיךָ, כֶּךָ תִּשְׁכִּילֵנוּ לְאַסֹּף אֵת כַּחוֹתֵינוּ.

– לַחַיּוֹת, לְאַהֲבָה, לְרֵאוֹת בְּתוֹךְ הָאֲפֵלָה נִיצוּצוֹת שֶׁל אֹר, לְמִצָּא מְרַגְע לְנַפְשֵׁנוּ הַמְּעֵנָה, לְבַחַר בַּחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַזּוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

הַרְבֵּה יְהוֹדֵעַ עִמִּיר